DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA APROWIZACJI i HANDLU

Warszawa, dnia 10 września 1945 r.

Nr 10

TREŚĆ:

Poz. 48

ZARZĄDZENIE MINISTRA APROWIZACJI i HANDLU

z dnia 1 września 1945 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o premiowaniu dostaw kwalifikowanych zbóż ozimych w okresie od dnia 15 września do dnia 15 października 1945 roku.

Na podstawie art. 1, 2, 46 i 66 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) i §§ 11 i 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 marca 1945 r. o obowiązku świadczeń rzeczowych na rok gosp. 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr 9, poz. 27) oraz § 26 zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 31 marca 1945 r. o obowiązku świadczeń rzeczowych, zbóż, ziemniaków, oleistych, strączkowych i słomy na rok gosp. 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr 9, poz 28) zarządza się co następuje:

§ 1.

Dostarczone w terminach od 15 września do 15 października 1945 r. kwalifikowane zboża siewne ozime będą premiowane jak następuje:

za dostarczone 100 kg kwalifikowanego siewnego zboża ozimego otrzymują tytułem premii dodatkowej prawo do nabycia:

za dostawy w ramach dostaw z tytułu obowiązku świadczeń rzeczowych:

	plantator	firma rozprowadzająca	hodowca
przy elitach . . .	32 kg	3 kg	5 kg
„ oryginałach . .	22 kg	3 kg	5 kg
„ I odsiewach . .	15 kg	4 kg	1 kg
„ dalsz. odsiewach .	10 kg	4 kg	1 kg

za dostawy ponad obowiązek świadczeń rzeczowych:

	plantator	firma rozprowadzająca	hodowca
przy elitach . . .	132 kg	3 kg	5 kg
„ oryginałach . .	122 kg	3 kg	5 kg
„ I odsiewach . .	115 kg	4 kg	1 kg
„ dalsz. odsiewach .	110 kg	4 kg	1 kg

zboża konsumcyjnego tego samego gatunku, po cenach reglamentowanych.

§ 2.

Niezależnie od dodatkowej premii (§ 1) dostawca otrzymuje wszystko to, co przewidziane jest w § 4 pkt. a, b, c zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu dnia 27 czerwca 1945 r. (Dz. Św. Rzecz. Nr 15 poz. 40), jako wynagrodzenie dostawcy.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 września 1945 r.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) Dr J. SZTACHELSKI

Poz. 49

OKÓLNIK Nr 38 MINISTRA APROWIZACJI i HANDLU

z dnia 21 sierpnia 1945 r.

w sprawie wymiaru świadczeń rzeczowych z gospodarstw repatriantów i poniemieckich.

W związku z nasuwającymi się wątpliwościami w sprawie obowiązku dostarczania świadczeń rzeczowych z gospodarstw repatriantów i poniemieckich (pismo Ministerstwa Administracji Publicznej L. dz. 9645/45 z dnia 18.8 1945 r.) wyjaśniam co następuje:

1) Na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 marca 1945 r. o obowiązku świadczeń rzeczowych na rok gospodarczy 1945/46 (Dz. Św. Rzecz. Nr 9, poz. 27) gospodarstwa rolne, przydzielone repatriantom oraz gospodarstwa rolne poniemieckie, przydzielone na własność, do użytkowania lub też wydzierżawione, nie są zwolnione od świadczeń rzeczowych.

2) Świadczenia rzeczowe dla powyższych gospodarstw winny być wymierzone, przy czym termin dostawy zbóż może być przesunięty, z tym, że do dnia 30 listopada r. b. ma być dostarczone 50%, do dnia 31 stycznia 1946 r. całość dostaw.

3) Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) Dr. J. SZTACHELSKI

Poz. 50

OKÓLNIK Nr 39 MINISTRA APROWIZACJI i HANDLU

z dnia 31 sierpnia 1945 r.

w sprawie uzupełnienia okólnika Nr 20 z dnia 30 kwietnia 1945 r. o stosowaniu sankcji karnych w wypadkach niewykonania obowiązkowych dostaw dla Państwa.

W związku z utworzeniem Inspektoratów Świadczeń Rzeczowych okólnik Nr 20 Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 30 kwietnia 1945 r. o stosowaniu sankcji karnych w wypadkach niewykonania obowiązkowych dostaw dla Państwa (Dz. Urzęd. Min. Apr. i H. Nr 1, poz. 2) uzupełnia się jak następuje:

Dotychczasową treść § 5 oznacza się jako ustęp 1-szy i dodaje się na końcu ustęp 2-gi, jak niżej:

Powiatowe Inspektoraty Świadczeń Rzeczowych w wypadkach, gdy zobowiązany do świadczeń rzeczowych nie wypełnia ich wskutek złej woli, opieszałości lub sabotażu — kierują sprawy o ukaranie po myśli art. 10 dekretu o ochronie Państwa wprost do Okręgowego Prokuratora Wojskowego.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) Dr. J. SZTACHELSKI

Poz. 51

OKÓLNIK Nr 40 MINISTRA APROWIZACJI i HANDLU

z dnia 10 września 1945 r.

w sprawie wniosków z art. 25 ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych.

W związku z treścią art. 25 ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 97) zarządzam co następuje:

1. Oddziały Wojewódzkie Tymczasowego Zarządu Państwowego z mocy art. 25 ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych są wyłącznie upoważnione do składania Sądom Grodzkim wniosków o wyłączenie mienia opuszczonego z pod działania ustawy, ze względu na szczególne znaczenie danego majątku dla interesów Państwa.
2. Oddział Wojewódzki Tymczasowego Zarządu Państwowego składa sądom omawiany w pkt. 1 wniosek naskutek pisma, wystosowanego przez Wojewódzkie lub Rejonowe Zjednoczenie Przemysłu Spożywczego, stwierdzającego, że przedsiębiorstwo ma szczególne znaczenie dla Państwa. Pismo musi być należycie uzasadnione.
3. W stosunku do przedsiębiorstw handlowych, niepodlegających Centralom Handlowym przy odnośnych Zjednoczeniach Przemysłowych—Oddziały Wojewódzkie Tymczasowego Zarządu Państwowego składają sądom wniosek naskutek pisma wystosowanego przez wydział aprowizacji i handlu urzędu wojewódzkiego, stwierdzającego, że przedsiębiorstwo ma szczególne znaczenie dla Państwa.
4. Inne władze lub urzędy, podległe Ministerstwu Aprowizacji i Handlu, nie mają prawa kierować do Tymczasowego Zarządu Państwowego pism, wymienionych w pkt. 2 i z ewentualnymi uwagami swymi winny zwracać się do Ministerstwa Aprowizacji i Handlu.
5. Podania do Wojewódzkich lub Rejonowych Zjednoczeń Przemysłu Spożywczego osób lub instytucji, ubiegających się o to, aby Zjednoczenie wystąpiło do Tymczasowego Zarządu Państwowego z wnioskiem o spowodowanie wyłączenia mienia opuszczonego spod działania ustawy, lub o stwierdzenie, że nie ma w danej sprawie przeszkód do zwrotu mienia, Wojewódzkie lub Rejonowe Zjednoczenia Przemysłu Spożywczego rozstrzygają w pierwszej instancji.
6. Podania (pkt 5) należy rozpoznawać według przepisów rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiając strony o wpłynięciu podania, o powziętej decyzji i t. p.
   Od decyzji Wojewódzkich lub Rejonowych Zjednoczeń Przemysłu Spożywczego służy stronom odwołanie do Ministerstwa Aprowizacji i Handlu.
7. W razie wystosowania pisma, omawianego w pkt. 2 bezpośrednio przez Ministerstwo Aprowizacji i Handlu, zawiadamia ono o tem właściwe Zjednoczenie Przemysłu Spożywczego.
8. Zwraca się uwagę na postanowienie pkt. 4 okólnika Ministrów: Sprawiedliwości, Aprowizacji i Handlu, Przemysłu oraz Skarbu z dnia 2 września 1945 r, wyjaśniającego stosowanie niektórych przepisów ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 97), który ustala zasady reprywatyzacji przedsiębiorstw.
9. Okólnik Nr 22 Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 5 maja 1945 r. w sprawie wniosków z art. 24 dekretu z dnia 2 marca 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr 2, poz. 5) — uchyla się.

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) Dr J. SZTACHELSKI

Poz. 52

OKÓLNIK Nr 41 MINISTRA APROWIZACJI i HANDLU

z dnia 7 września 1945 r.

w sprawie zwolnień psujących się towarów.

W szeregu wypadków Ministerstwo Aprowizacji i Handlu zostaje powiadomione z terenu o psuciu się towarów w magazynach, wzgl. o nadeszłych transportach towarów, zepsuciem zagrożonych.

Ponieważ tego rodzaju meldunki nadchodzą ze znacznymi opóźnieniami, co w praktyce przesądza możność normalnego zużytkowania wspomnianych wyżej towarów, — dla wyeliminowania karygodnego marnotrawstwa zapa-

sów i dla usprawnienia akcji zaopatrzenia kraju, Ministerstwo Aprowizacji i Handlu poleca niniejszym najskrupulatniejsze badanie pod względem jakości towarów w magazynach i świeżo nadeszłych transportach i w wypadku stwierdzenia możliwości psucia się towarów — natychmiastowe telegraficzne zawiadamianie Ministerstwa Aprowizacji i Handlu o powyższym, z podaniem: rodzaju towaru, ilości zepsuciem zagrożonej i żądaniem zwolnienia.

Minister Aprowizacji i Handlu
w/z (—) Dr K. PETRUSEWICZ
Podsekretarz Stanu

Poz. 53

OKÓLNIK Nr 1 DEPARTAMENTU VI PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO MINISTERSTWA APROWIZACJI i HANDLU

z dnia 25 sierpnia 1945 r.

w sprawie uregulowania współdziałania Ministerstwa Aprowizacji i Handlu z Tymczasowym Zarządem Państwowym.

W związku z przejmowaniem przedsiębiorstw przemysłu spożywczego przez Ministerstwo Aprowizacji i Handlu na podstawie art. 14 ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 97) oraz dla uzgodnienia współdziałania Ministerstwa Aprowizacji i Handlu z Tymczasowym Zarządem Państwowym ustala się wspólne wytyczne, jak w załączniku.

Dyrektor Departamentu
Przemysłu Spożywczego
Ministerstwa Aprowizacji i Handlu
(—) Dr J. JANICKI

Załącznik do okólnika Nr 1

Departamentu VI Przemysłu Spożywczego Ministerstwa Aprowizacji i Handlu

z dnia 25 sierpnia 1945 r.

INSTRUKCJA

Ust. 1. Działalność T. Z. P. na terenach odzyskanych (okręg mazurski, okręg pomorsko-zachodni, okręg Śląska Dolnego, województwo gdańskie, województwo bydgoskie: pow. Złotów i Człochów, województwo poznańskie: pow. Piła, Trzcianki, Strzelce, Gorzów gr., Gorzów, Skwierzyna, Cielęcin, Międzyrzec, Rypin, Cylichów - Świeborzin, Babimost, Gubin, Krosno, Zielonogóra, Wschowa, woj. Białostockie: pow. Gołdap, Oleck, Ełk, woj. Śląsko-Dąbrowskie: powiaty Raciborz, gr. Raciborz, Gliwice, Gliwice gr. Zabrze gr., Bytom gr., Bytom, Dobrodzin, Oleśno, Głubczyce, Grotków, Kluczborek, Koźle, Niemodlin, Nissa gr., Nissa, Opole gr., Opole, Prądnik, Strzelce Wielkie, Toszek) — znajduje wprawdzie uzasadnienie prawne, jednakże ze względu na szczególne warunki miejscowe działalność ta winna się przejawiać odmiennie niż na innych ziemiach polskich. W odniesieniu do przemysłu spożywczego, ponieważ ten ma specyficzne znamiona, T. Z. P. powierza zarząd wszystkich przedsiębiorstw przemysłu spożywczego Zjednoczeniom Przemysłu Spożywczego.

Skolei nastąpi przejęcie wyszczególnionych przez Ministra Aprowizacji i Handlu przedsiębiorstw w trybie art. 14 ustawy z dnia 6 maja 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 97). Pozostałe zaś przedsiębiorstwa będą z czasem bądź prowadzone przez T. Z. P. we własnym zarządzie, bądź też przez T. Z. P. wydzierżawiane po uprzednim porozumieniu z Ministrem Aprowizacji i Handlu.

Ust. 2. We wnioskach zgłaszanych w trybie art. 14 Ministerstwo Aprowizacji i Handlu będzie usiłowało możliwie dokładnie specyfikować ulegające przejęciu przedsiębiorstwa, T. Z. P. zaś ze swej strony nie będzie czynił w tym względzie trudności natury formalnej,

ilekroć nie będą zachodziły istotne wątpliwości co do identyfikacji objętego wnioskiem przedsiębiorstwa. T. Z. P. podejmie stosowne kroki, by przekazywane przedsiębiorstwa zidentyfikować (zarówno już zgłoszone jak i w przyszłości zgłosić się mające) i by przekazywanie odbywało się możliwie rychło i sprawnie.

Ust. 3. Minister Aprowizacji i Handlu może przejęte w trybie art. 14 przedsiębiorstwa przekazywać Zjednoczeniom Przemysłu Spożywczego, nie może natomiast tych przedsiębiorstw wydzierżawiać osobom trzecim.

Ust. 4. Wydzierżawianie przez T. Z. P. przedsiębiorstw z zakresu przemysłu spożywczego na obszarze całego Państwa, z wyłączeniem ziem odzyskanych (uregulowane w ustępie 1) będzie się odbywało po uprzednim porozumieniu z wojewódzkimi delegatami Ministerstwa Aprowizacji i Handlu. Odnosi się to również do wypadku, gdy przedsiębiorstwa mają być wydzierżawione Związkowi Gospodarczemu Spółdzielni R. P. „Społem".

(Dwa ostatnie ustępy instrukcji jako nieaktualne — opuszczono).

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) Dr J. SZTACHELSKI

Dyrektor Głównego Urzędu T. Z. P.
(—) A. RAKOWER

Poz. 54

OKÓLNIK Nr 153
MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI, APROWIZACJI i HANDLU, PRZEMYSŁU oraz SKARBU

z dnia 2 września 1945 r.

wyjaśniający stosowanie niektórych przepisów ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 97).

W związku z wątpliwościami, jakie nasuwają się przy praktycznym stosowaniu niektórych postanowień powołanej wyżej ustawy, wyjaśnia się co następuje:

I. Terminy proceduralne z art. 27 § 3 wymienionej ustawy o majątkach opuszczonych i porzuconych mają charakter instrukcyjny, a nie zawity.

II. Art. 24 § 2 ustawy należy rozumieć w odniesieniu do przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych w ten sposób, że wezwania na rozprawę winny być doręczane:

a) wnioskodawcom,
b) Oddziałom Wojewódzkim Tymczasowego Zarządu Państwowego (a nie powiatowym jego ekspozyturom),
c) właściwemu Oddziałowi Prokuratorii Generalnej R. P., jako instytucji, powołanej do zastępowania interesów Skarbu Państwa
d) osobom, które zgłosiły swoje prawa do majątku,
e) osobom, które znajdują się w faktycznym jego posiadaniu,
f) organizacjom gospodarczym, którym podlegają odnośne zakłady przemysłowe, lub handlowe.

Jeśli wnioskodawca nie wskazuje osób, wymienionych wyżej, należy nałożyć na niego ten obowiązek stosownie do art. 141 K. P. C.

III. Tymczasowy Zarząd Państwowy obowiązany jest w każdej sprawie, której przedmiot stanowi wprowadzenie w posiadanie przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego, złożyć oświadczenie co do znaczenia tego przedsiębiorstwa dla interesów Państwa.

Postanowienie Sądu o przywróceniu posiadania przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych nie może zapaść bez wypowiedzenia się Tymczasowego Zarządu Państwowego, co do szczególnego znaczenia majątku dla interesów Państwa (art. 25 § 1), chyba że oświadczenie takie nie zostało złożone, mimo wezwania Sądu, który winien w tym celu zakreślić odpowiedni do okoliczności termin.

IV. Nie uważa się w zasadzie za mające szczególne znaczenie dla interesów Państwa:

a) przedsiębiorstwa przemysłowe, zdolne zatrudnić nie więcej aniżeli 50-ciu robotników i podporządkowanie Wojewódzkim Dyrekcjom Przemysłu Miejscowego, albo Wojewódzkim Zjednoczeniom Przemysłu Miejscowego za wyłączeniem przedsiębiorstw przemysłu spożywczego; w poszczególnych wypadkach wojewodowie względnie podległe im organizacje gospodarcze mogą za pośrednictwem Tymczasowego Zarządu Państwowego zgłosić sprzeciw z art. 25 § 1 ustawy.
b) przedsiębiorstwa przemysłu spożywczego podległe Wojewódzkim, albo Rejonowym Zjednoczeniom Przemysłu Spożywczego, zatrudniające nie więcej aniżeli 50-ciu robotników, przyczym Wojewódzkie albo Rejonowe Zjednoczenie Przemysłu Spożywczego (w zależności od przynależności przedsiębiorstwa) albo Minister Aprowizacji i Handlu, mogą uznać za posiadające szczególne znaczenie dla Państwa te przedsiębiorstwa, które zatrudniają mniej niż 50-ciu robotników, ale posiadają szczególne znaczenie dla aprowizacji kraju.
c) przedsiębiorstwa handlowe, podległe Centralom Handlowym przy Ministerstwach, chyba że posiadają szczególne urządzenia magazynowe lub składowe albo bocznice kolejowe; Centrale Handlowe lub właściwi Ministrowie mogą uznać takie przedsiębiorstwa handlowe za mające szczególny interes dla Państwa.

V. Sąd obejmie postanowieniem o wprowadzeniu w posiadanie tylko ten majątek, który podpada pod art. 1 cyt. ustawy. Tak zatem nie podlega zwrotowi remanent towarowy, oraz maszyny, wprowadzone do przedsiębiorstwa nie przez właściciela po dacie 1 września 1939 r.

Jeśli przedmioty wyłączone w myśl powyższej zasady z majątku, w którego posiadanie zostaje wprowadzony wnioskodawca, są potrzebne do normalnego kontynuowania działalności przedsiębiorstwa, Tymczasowy Zarząd Państwowy wynajmie je wnioskodawcy na jego żądanie.

VI. Poleca się sądom, aby w sprawach w których zapadło orzeczenie sądowe, uwzględniające wniosek o wprowadzenie w posiadanie przedsiębiorstw przemysłowych lub handlowych sporządziły zestawienia wyjaśniające:

1. sygnaturę akt sądowych
2. imię, nazwisko i adres wnioskodawcy
3. przedmiot żądania (określenie nazwy przedsiębiorstwa, przedmiotu działalności oraz miejsca położenia)
4. wyszczególnienie, czy w sprawie został złożony wniosek T. Z. P. z art. 25, względnie oświadczenie innej władzy, dotyczące znaczenia danego obiektu dla interesów Państwa (także w protokóle), z oznaczeniem władzy i jej siedziby oraz sygnatury wniosku.

Do sporządzenia zestawień, o których mowa należy przystąpić niezwłocznie i nadsyłać je stopniowo w miarę ich sporządzania do Ministerstwa Przemysłu Departament Ogólny — listami poleconymi.

VII. Uchyla się okólniki dotychczasowe, sprzeczne z przytoczonymi zasadami w sprawach uregulowanych niniejszym okólnikiem.

Minister Sprawiedliwości
wz (—) A. WENDEL

Minister Aprowizacji i Handlu
(—) Dr J. SZTACHELSKI

Minister Przemysłu
(—) H. MINC

Minister Skarbu
(—) K. DĄBROWSKI

Poz. 55

INSTRUKCJA DEPARTAMENTU X HANDLU MINISTERSTWA APROWIZACJI I HANDLU

z dnia 10 lipca 1945 r.

do cennika na artykuły reglamentowane powszechnego użytku.

Na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1945 r., w sprawie ustalenia cen detalicznych i hurtowych na artykuły żywnościowe reglamentowane (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 132) wyjaśnia się co następuje:

1. Cennik na artykuły reglamentowane powszechnego użytku określa dwie ceny: cenę detaliczną i hurtową.
2. Przez cenę detaliczną należy rozumieć cenę, którą płaci konsument loco punkt rozdzielczy.
3. Przez cenę hurtową rozumie się cenę, którą płaci detalista, zrzeszenie przemysłowe, urzędy i t. p. hurtownikowi loco magazyn hurtownika, jednak przy ilościach nie mniejszych jak 100 kg.
4. Społem oraz inne hurtownie płacą cenę producenta. Ceny te będą uregulowane osobnym zarządzeniem.
   Do czasu ich ogłoszenia ceny producenta można określać w ten sposób, by cena hurtowa była o 10% wyższa od ceny producenta.
   (Cena hurtowa 110%, cena producenta — 100%).
5. Towar w opakowaniu papierowym i kartonowym w sprzedaży detalicznej i hurtowej należy liczyć brutto za netto. Inne opakowanie stanowi tarę, którą należy potrącić od wagi brutto, a towar liczyć netto.
6. Zarówno ceny hurtowe jak i detaliczne obejmują łącznie koszty transportu, konwoju, opakowania, manca, koszty administracyjne oraz zysk pośrednika i są cenami ostatecznymi, według których dokonywuje się obrotów.
7. W razie gdy przyznana skala zarobkowa jest zbyt niska i nie obejmuje wszystkich kosztów dostawy towaru, można obok nienaruszalnej, określonej rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów, powołanym wyżej, ceny, w wyjątkowych wypadkach pobierać dodatkowo, tytułem zwrotu kosztów dostawy, pewną kwotę. Wysokość jej, udowodniona odpowiednimi rachunkami, względnie protokułami winna być zatwierdzona przez właściwą władzę powiatową (względnie miasta wydzielonego). We wszystkich tych wypadkach należy jednak przestrzegać zasady, by zatwierdzone koszty dostawy były traktowane odrębnie i odpowiednio uwidocznione w ogłaszanych cenach oraz wystawianych rachunkach.

Dyrektor Departamentu X Handlu
(—) J. GÓRNIAK

Tłoczono z polecenia Ministra Aprowizacji i Handlu
Do nabycia: **Ministerstwo Aprowizacji i Handlu — Warszawa, Puławska 28.**
CENA Zł 5,-

Wykonano w Zakł. Druk. „ZNICZ" w Pruszkowie, ul. Sobieskiego 12 Nr 409.U 135. 9.45 — 4000